ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 16ης Αὐγούστου 1982

περί διαπιστώσεως ὅτι ἡ εἰσαγωγή τῆς συσκευῆς μέ τήν ὀνομασία «Farrand — Spectrofluorometer, model MK 2» δέν δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀτελῶς ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου

(82/614/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 περί τῆς ἀτελοῦς, ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἤ μορφωτικοῦ χαρακτήρα [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 608/82 [2],

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1979 περί καθορισμοῦ τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 [3], καί ἰδίως τό ἄρθρο 7,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ γερμανική κυβέρνηση, μέ ἐπιστολή της τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1982, ζήτησε ἀπό τήν Ἐπιτροπή νά κινήσει τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79 γιά νά καθορισθεῖ ἄν ἡ συσκευή μέ τήν ὀνομασία «Farrand — Spectrofluorometer, model MK 2», πού παραγγέλθηκε στίς 15 Ἰουλίου 1978 καί προορίζεται νά χρησιμοποιηθεῖ στήν ἔρευνα γιά τόν ποσοτικό προσδιορισμό τῶν κατεχολαμινῶν στό αἷμα τῶν χοίρων καθώς καί στή μελέτη τῶν σχέσεων μεταξύ τῆς ποσότητας τῆς κατεχολαμίνης καί τῆς μεταθανατίου γλυκογονολύσεως, πρέπει νά θεωρηθεῖ ἤ ὄχι ὡς ἐπιστημονική καί, σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως, ἄν συσκευές μέ ἰσοδύναμη ἐπιστημονική ἀξία κατασκευάζονται ἐπί τοῦ παρόντος στήν Κοινότητα·

ὅτι, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79, ὁμάδα ἐμπειρογνωμόνων ἀποτελούμενη ἀπό ἐκπροσώπους ὅλων τῶν Κρατῶν μελῶν συνῆλθε στίς 15 Ἰουλίου 1982 στό πλαίσιο τῆς Ἐπιτροπῆς Δασμολογικῶν Ἀτελειῶν πρός τό σκοπό τῆς ἐξετάσεως τῆς προκειμένης περιπτώσεως·

ὅτι ἀπό τήν ἐξέταση αὐτή συνάγεται ὅτι ἡ ἐν λόγω συσκευή εἶναι ἕνα φασματοφθορισμόμετρο· ὅτι τά ἀντικειμενικά τεχνικά χαρακτηριστικά της, ὅπως ἡ μεγάλη εὐαισθησία τῆς ἀναλύσεως, καί ἡ χρήση πού γίνεται τῆς ἐν λόγω συσκευῆς, τήν καθιστοῦν συσκευή εἰδικῶς κατάλληλη γιά τήν ἐπιστημονική ἔρευνα· ὅτι, ἐξάλλου, οἱ συσκευές τοῦ εἴδους αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται κυρίως γιά τήν ἄσκηση ἐπιστημονικῶν δραστηριοτήτων· ὅτι, ἑπομένως, πρέπει νά θεωρηθεῖ ὡς ἐπιστημονική συσκευή·

ὅτι, ἐντούτοις, βάσει τῶν πληροφοριῶν πού ἔχουν συγκεντρωθεῖ ἀπό τά Κράτη μέλη, συσκευές ἰσοδύναμης ἐπιστημονικῆς ἀξίας μέ τήν ἐν λόγω συσκευή, κατάλληλες νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τίς ἴδιες χρήσεις, κατασκευάζονται ἐπί τοῦ παρόντος στήν Κοινότητα· ὅτι τέτοια εἶναι, εἰδικότερα, ἡ συσκευή «JY3C», πού κατασκευάζεται ἀπό τήν ἑταιρεία Jobin Yvon, 16-18, rue du Canal, 91160 Longjumeau/France,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Ἡ εἰσαγωγή τῆς συσκευῆς μέ τήν ὀνομασία «Farrand — Spectrofluorometer, model MK 2», πού ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο τῆς αἰτήσεως τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1982 τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, δέν δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀτελῶς ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 16 Αὐγούστου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Étienne DAVIGNON

Ἀντιπρόεδρος

---

(1) ΕΕ ἀριθ. L 184 τῆς 15. 7. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 74 τῆς 18. 3. 1982, σ. 4.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 318 τῆς 13. 12. 1979, σ. 32.